

som Kaptajn Clausen ikke har haft Lejlighed til at erhverve sig. Det er ikke nogen Fejl hos ham, og det være ikke sagt til hans Forklejnelse, men han har dem nu en Gang ikke, og det er netop det, der bliver lagt Vægt paa. Kaptajn Andersen er saa fortrinligt anbefalet fra alle Sider, at jeg med fuld Sympati er gaaet med til hans Ansættelse, saa meget mere, som der ikke var andet at gøre i denne Sag. Det var, havde jeg nær sagt, en Slags Boykoting, der fandt Sted, efter min Mening i høj Grad med Urette.

Jeg kan kun gentage, at Forretningsudvalget og Bestyrelsen for „Viking“ have været saa hensynsfulde mod Kaptajn Clausen, som de kunde være. Man har villet skade ham saa lidt som muligt. Men vi have jo et stort Ansvar overfor den Op-gave, vi have paataget os. Man maa huske paa, at det i første Række er paa de private Rederiers Initiativ, at dette Foretagende er kommet i Gang. Ganske vist har Staten meget liberalt bevilget et Beløb, men derved kan man dog ikke komme bort fra, at det er Rederierne, som i første Række skulle have med denne Sag at gøre, og der har vist sig Enstemmighed indenfor de Rederier, som i Hovedsagen have bidraget til, at „Viking“ er kommen i Fart, om, at man har handlet rigtigt i denne Sag. Det er gaaet med denne Sag som med saa mange andre, at den er pustet op, jeg havde nær sagt, til en politisk Affære, skønt det kan man neppe kalde det, men Faktum er, at hvad der her er sket, har gjort meget stor Skade og har bidraget til at udgyde den Kløft, som eksisterer mellem Handels- og Orlogsmarinen, og som jeg anser for en stor Fejl. Jeg tror, at man udmærket godt kan erkende, at Handelsmarinen kan lære meget af Orlogsmarinen og vice versa. Jeg beklager i høj Grad, at det er kommet saa vidt, som det er. Jeg haaber, at de Saar, som denne Sag har slaaet, snart maa blive lægte, saa at vi atter kunne faa Forsoning. Det er kun rent midlertidigt for et Aars Tid eller to, at Kaptajn Andersen er Fører for Skibet, da det er Meningen, at der under hans Ledelse skal kunne uddannes en Fører, som i Løbet af et Aars Tid eller to kan overtage Skibet, og saa haaber jeg, at det skilte atter skal bøje sig sammen.

Bluhme: Den Varme, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) lagde for Dagen overfor Koffardimarinen, kan jo ikke være ledsaget af Ønsket om at gøre Uret mod

Marineofficererne. Jeg tillader mig overfor det ærede Medlem at paastaa, at i min Tid, da Sejlskibene dominerede, var der ikke dygtigere Sømænd end de danske Søofficerer, og jeg paastaar, at den danske Marine i sin Tid har virket overordentlig meget til at fremme og udvikle Koffardimarinen. Hvad Tiden nu angaar, besørger Sejlskibsfarten jo væsentlig kun af mindre Skibe, og de allerfleste Koffardikaptajner have maaske aldrig været om Bord i et Sejlskib. De løbe med Dampomnibusser over Nordsøen, Østersøen, Kattetgat og Oceanet frem og tilbage, saa i den Henseende kunne de ikke staa synderlig over Søofficererne, saa meget mere, som de nuværende Søofficerer faa deres første Uddannelse paa Sejlskibe. Jeg tvivler ikke om, at danske Søofficerer nu indtage et overordentlig højt Standpunkt som Sømænd og Skibsførere ligesom i min Tid, og naar det ærede Medlem særlig nævnede „Danmark“s- Ekspeditionen, skal jeg gøre opmærksom paa, at det netop er meget naturligt, at den fremhævede Mand betegnes som „Islods“, for der skal en bestemt egenartet Sagkyndighed til at fare i disse nordlige Farvande, og det er derfor af overordentlig stor Betydning, at de, der komme første Gang derop, have en Mand med, der har denne særegne Erfaring. At denne Mand har en saadan særlig Erfaring i Isens Bevægelser i disse Egne, forhindrer ikke, at Førerne ere dygtige Sømænd.

Martin Olsen: Jeg vil først udtale en Tak til den højtærede Forsvarsminister for de Bemærkninger, han gjorde; de var væsentligt imødekommende. Jeg venter altsaa paa den Redegørelse, som Ministeren har sagt vil komme til Finansudvalget. Man kan saa se, hvad den indeholder.

Ministeren gjorde en Bemærkning om, at Regnskabschefens Stilling var ikke afgørende for Ministeren. Jeg har unægtelig haft den Opfattelse, at hans Stilling var afgørende. Men jeg skal gerne læse Ansvar et noget mindre over paa ham i Stedet for paa Ministeren. Jeg maa dog tilføje, at formelt ligger Ansvar et hos Ministeren, men reelt ligger Ansvar et ude hos ham. Jeg kan ikke se rettere, for det er ham, der gør Indstillingerne og kommer med Forslagene, som saa i Regelen følges af Ministeriet.

Bemærkningen af den højtærede Forsvarsminister om de saakaldte Munderingspenge bedrøvede mig, for jeg kan ikke tænke mig, at man fra Ministeriets Side har gjort sig fuldstændig klart det Resultat